

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

77. szám.

Brassó, Csütörtök, július 8-án.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

ezimű

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap
harmadik évnegyedére.

Lapunk 1886. július elsejével a harmadik év-
negyedbe lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedje-
nek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot
csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen
beküldetnek.

Előfizetési árak:

Félre (jul.—decz.) 3 frt 50 kr.

Negyedévre (jul.—sept.) 1 frt 80 kr.

Külföldre (egész évre) 20 frank.

Az előfizetések legzélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatószámokkal készsége-
sen szolgálunk.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A városi vagyonkezelés.

II.

A községi pótdó ismeretlen valami volt
Brassóban. A város, ha nem is mutatott fel
pénztári fölösleget, de legalább deficitje nem
volt s a polgárság azon megnyugtató tudat-
ban élhetett, hogy a városi terhek reá új adó-
kat nem rónak.

Ma azonban minden adóforint után hu-
szonkét krajczár községi pótdót tartozunk fi-
zetni. Hát még ehhez az iskolaadó, a mezei
ördij, úgy hogy a huszonkét százalékból in-
nen is, onnan is harmincz százalék lesz.

Am legyen; hisz más városok is községi
pótdóval fedezik szükségleteiket. Igaz, hogy
nagy a különbség a között, ha egy városnak
van ingatlanai után is kétszáz ezer forintot meg-
haladó jövedelme, mint Brassónak, s ha egy
városnak helypénz s egyéb jövedelmei kívül
nincs semmije.

De hát ez esetben mégis csak az a jogos
kérdés merül fel: hát miért s mire fizetjük mi
a pótdót? Vízünk, a közegészség ezen alap-
feltétele, nincs s a mi kevés van, az nagyobb-
bára rossz. Kövezetünk, melyre a községi pótdó-
adón kívül külön adó szedetik, a lehető leg-
rosszabb. Pedig oly magas a kövezetvámunk,
mint más városban alig lesz. Egyetlen bérko-
sis évenként — ha csak minden vonathoz megy

ki a pályaudvarra — 87 frt 60 kr. kövezet-
vámot fizet. S mégis van-e látszata?

Csatornázásunk olyan, mint Vidombáké,
egy néhány száz lelket számláló száz falué s
tanácsunk a helyett, hogy ezen javítana, a
bajon úgy akar segíteni, hogy a meglévő csa-
tornák egy részét is fel akarja tölteni.

Világításunk, különösen a külvárosokban,
minden kritikán aluli. Utcák hosszáig lámpát
sem lehet látni s a hol van, ott is gondoskod-
nak, nehogy sok világító anyag fogyjon el.

Közbiztonságunk gyarló, mert rendőrsé-
günk a jelenlegi felette csekély létszám mel-
lett nem képes megfelelni a hozzáköött vára-
kozásoknak. Szaporítására pedig nincs pénz.

S mindez miért? Mert a város vagyoná-
val könnyelmű, szakértelem nélküli gazdálko-
dás történik. Mert a városi képviselő s tanács
szervez állomásokat egyesek kedvéért, nem te-
kintve, vajjon képes-e megfelelni az illető hi-
vatásának, avagy nem. Mert nálunk nem a
tisztség van a hivatalért, hanem a hivatal
a tisztségért.

Erdőkezelésünkre oly óriási apparatus áll
rendelkezésünkre, melynek másutt fele is be-
érné. S mégis a mi erdőkezelésünk ötszörte
többbe kerül, mint másoké s ötszörte kevesebb
jövedelmet hoz. Százhuszezer forint kezelési költsé-
ggel szemben tízezer forint a jövedelem. —
Valóságos ironia!

A városi birtokok nem elég jövedelmezők,
mondja leiratában a miniszter. Nem csoda. Jó
karban tartásukra nem történik semmi. Mikor
kevés áldozattal lehetne a város házait, mal-
mait stb. restaurálni, akkor a gazdasági hiva-
tal még időelőttinek tartja — mert hát taka-
rékoskodni kell. Mikor azután az épület vagy
malom hasznavehetetlen, akkor a gazdasági
hivatal hiábavalónak tartja a helyreállítást,
mert az illető ház, malom s különösen ez utóbbi
nem jövedelmezi már a befektetett tőkét.

Igy aztán természetes, hogy nemcsak a
bevétel csökken, hanem maga a törzsvagyon
is. Egy rossz karban lévő maloméért senki sem
fog annyi bért fizetni, mint egy jó karban
lévőért.

Városi vagyon leltár nélkül adatik át a
bérloknek. Felmerülő kérdéseknél a város azon-
nal perel avagy perelteti magát, pedig — ta-
pasztalat igazolja — száz pör közül a város
kilenczvenötöt elveszt. Ezért szervezett most

az ügyészi állomás mellé egy új ügyészi ál-
lomást. Eddig egy ügyész vesztette el a pere-
ket, most legalább lesz kettő; — társaságban
veszteni is kellemesebb, mint egyedül.

Egy főbaja a vagyon ilyennemű kezelésé-
nek az elavult, helytelen rendszer, mondja a
miniszter. Ámde nincs a világnak oly elavult
rendszere, mely mellett vagyont jól kezelni
ne lehetne. A tanács vétke, hogy oly rendszert
nem alkot, mely a kor igényeinek is megfe-
lelne s kevesebb munkaerőt igényelve, sok-
kal könnyebb áttekintést nyújtana. Ez esetben
már a nélkülözhető kezelési személyzetben is
megtakarítás eszközölhető. Ámde ez épen a
tanácsnak nincs érdekében. Mert akkor azt a
könnyelmű gazdálkodást nagyon hamar lehetne
felismerni, míg ez esetben épen eltitkolására
szolgál.

A miniszter a kiadások lehető megszorí-
tására utasítja a várost. Vajjon megtakarítás-e
az, ha egy természeti szépségű hely felforga-
tására — minő a Honterus-tér — nyolczezer
forintot áldoz a képviselő? Vajjon nem lehet-
ett volna-e nyolczezer forintot a város kutaít
javítani, illetve a vízszükségleten valamit moz-
gatni? nem lehetett volna-e a rendőrséget sza-
porítani? nem lehetett volna-e a kövezetet ja-
vítani s mindmennyi más téren javításokat
eszközölni? — Mindez bizonyára fontosabb lett
volna a Honterus-tér „szabályozásánál.”

Egy kis takarékoság valóban nem ártana
— a maga helyén.

Nem akarjuk e helyen feleleveníteni a
régibűnököt s bajokat. A mi megtörtént, le-
gyen fátyol vetve reá. De a jövő, — igen, a
jövő, az aggaszt. Tett legyen a tanács bármit
a múltban: elfeledjük, ha jóváteszi azt a jö-
vőben. Ez módjában van. Tegye félre a párt-
érdeket, tartsa szem előtt a város javát, mely-
nek sorsa az ő kezeibe van letéve s küszöbölje
ki kebeléből azt, a mi éretlen s nem oda való.

Városunk polgármestere egy minden te-
kintetben tiszteletreméltó egyéniség. Őt a rossz-
akarat sem vádolhatja könnyelműséggel. Szor-
galmas tisztviselő, minden pártot felül álló
férfi. Nálánál érdemesebb polgármestert ma
nehezen is kapna Brassó város. Csakhogy egy
hibája van és ez lerontja jó tulajdonait: tul-
ságosan jó s nagyon gyenge. Ott, hol a ta-
nács szakértő, szorgalmas és lelkiismeretes ta-
gokból áll, ott ő példás polgármester volna.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Talán?!

Ismeritek-e a lánlelkű német lyrikus dalát:

»Es ist eine alte Geschichte,
Doch bleibt sie ewig neu.«

Régi a történet, mit én nektek elmesélek, de mégis
még mindig új marad; feléled újra, mint a porából
éledő Phoenix s élni fog mindaddig, míg lesz ifjú szív,
a mely szeret forrón, igazán; míg lesz ifjuság, mely-
nek lelkét édes ábrándok hatják át s míg nyílik egy
virág a kertben és mezőn, a mely megérti a csodálat
szív panaszát.

Pedig még sokáig fognak nőni virágok!...

... Tavasz van, enyhe, vidám tavasz; a játszi
napsugár megcsókolja az ezüstös falevelet, melyet lá-
gyan ingat meg a bohó tavaszi szellő; a ma-
darak vigan repdesnek az illatos légben s énekelnek
örökszépségű dalt a tavaszról, ifjuságról, szerelemtől;
a kék ég nyájasan mosolyog a földre le, mint a sze-
rető anya kedvencz gyermekére; a virágok illatot le-
helnek, a csermely bizalmasan cseveg a kert nyulánk
fáival... szép, nagyon szép a tavasz!

Szeretem a tavaszt; ez az egy időszak, mely herva-
dásról, elmúlásról nem beszél. Biztatón mosolyognak
felem a virágok félig kinyíllott szirmai; beteg szívem
sebet enyhít a madarak vig dal. A madarak csak

tavaszzal énekelnek szépen, elbájolón, — mintha
csak éreznék, hogy tavasz csak egyszer van az
életben! Igaz ugyan, hogy évről-évre új tavasz jön,
de az elmúlt vissza többé sohasem. Az ember-élet-
ben is csak egyszer dalol a pacsirta szerelmi dalt,
csak egyszer gyulad a szív ábrándos szerelemre, csak
egyszer vagyunk először szerelmesek! Többé soha!

* * *

Eliz és Kálmán a kert lombos fái alatt sétálnak.
A fákön átszűrődő napsugár fényessé varázsolja a fő-
vény apró, fehér kavicsait.

Csinos fiatal pár; mindkettő sugár, karsu ter-
metű; a leánynak kék szemei vannak, a fiatal ember-
nek fekete. A mi kis városunkban, a hol az öregasz-
zonyok olyan nagyon szeretnek jószolgatni, régen ki-
mondták a sentenciát: egy pár lesz belőlük, t. i. ha
megnőnek.

Szép, egymáshoz illő mindakettő. Kálmánnak
férfias kinézése van, ajka körül selyemszálatokat ele-
get a szakál, (milyen boldogok a fiatal emberek, mi-
kor a kedves kincset először érzik végig vonulni ar-
czukon!), areza komoly s vonásain csak akkor fut
végig mosoly, ha társnőjéhez fordul, a ki annyi bohó
kérdést intéz hozzá. Milyen ellentét a mellette hala-
dó bakfisch leányka! Aligha több tizeztől évesnél,
fiatal, üde arczának minden vonása mosolygós; szöke-
tűt, tranyónaként korán uszta komikát s kők

szemeinek megcsillanó fénye százszor szebb a gyé-
mántkő ragyogásánál. Fut a pillangó után, mely vi-
rágról-virágra száll, midőn megfogja a lepkét, örömkí-
áltás hagyja el ajkát; örvend teljes szívből. Futása
közben felhajlik ruhája szegélye; — minő öntudatlan
kaczerkodás!

Bakfisch leány. Abban a boldog korban él, mi-
kor még ábránd, álom minden a lélek előtt, mikor
még nem bir a való, a létező teljes tudatával, nem
ismeri, nem érzi a nő hivatását, talán homályos sej-
telemmel se bir arról a helyről, a melyet egykor be-
tölteni hivatva lesz; letkében ártatlan vágyak szület-
nek és kis szívének senki előtt el nem árult reményei
talán abban a messze, elérhetlen távolban feltűnő
képben összpontosulnak, melynek neve: hosszú ruha.
Hosszu ruha, melynek uszálya van!

Mi hát a bakfisch kor?

Átalakulási idő, mely alatt a gyermekből felnőtt,
a leánykából ifjú hölgy lesz; boldog kor, mert édesek
még benne a gyermekkor örömei és még nem fájnak
a nő szenvedései.

Eliz ilyen gondtalan, naiv leányka. Szeret Kál-
mánnal beszélgetni, mert ez hozzá mindig olyan ked-
ves, barátságos; de mikor nincs közelében, akkor ta-
lán el is felejtí néha.

Beszélgjen, valamit nekem a nagyvárosról, —
szól a leány, — én úgy szeretnék egyszer oda menni,

De nálunk mások a viszonyok; itt a polgármesternek erélyesnek, szigorúnak, csaknem kellehetetlennek kell lennie. A míg ez nem történik, a viszonyok nem fognak javulni. Azért oly rosszak most is.

Ajánljuk a belügyminiszter leiratát a tanács, különösen a polgármester ur s a városatyák figyelmébe. — Vajjon mit mond hozzá a képviselő?

- y.

K ü l f ö l d.

A legújabb keleti válság. A „Pol. Corr.” felhivatalos jelentése: Sándor fejedelem eljárása Oroszországban nagy visszatetszést szült. Az által, hogy elmentében a szerződésekkal és saját kötelezettségeivel mindkét Bulgáriának egyesített nemzetgyűlését hívta egybe a két ország egybeolvasztását bevezetett ténynek jelezte, odavetette a keztyűt a hatalmaknak és sajnálatos prezedenszt alkotott más Balkán államoknak jövőbeli eljárásra nézve.

Harcz a török-montenegrói határon.

Csettinje, jul. 6. Folyó július hó másodikán Kolarinból több száz fegyveres török átkelt a határfolyón, fejgyújtották a közeli házakat, s megszállották az erődítményeket és elfogtak két montenegrói kapitányt.

A következő este a monteuegroiak megtámadták a törököket, kik makacs harc után elűzettek, sok halottat hagyva hátra, míg montenegróiak vesztesége 7 halott 13 sebesült. Egy csapat török Mojkovác faluban a fogoly kapitányokkal bekerítettett. Ezek negyedikén sikertelen kirohanás után megadták magukat és kiszolgáltatták az elfogott kapitányokat.

Budapesti vendégeink.

A fővárosi iparoskör 35 tagja városunkban van. Eljöttek megismerni e várost és vidékét, ipari és kereskedelmi viszonyait. Eljöttek, hogy keressenek kapcsolatot, melylyel összeköttetésbe legyen hozható a főváros e vidékkel.

Ráth Károly, az iparosmozgalmak ezen ismert alakja, újabb iparos mozgalmaink apostola, a vendégek vezetője. Mindannyian előkelő fővárosi polgárok, apostolai közös ügyünknek: a hazai ipar emelésének.

Brassó város iparosága üdvözli bennök azon férfiakat, kiknek kezeibe szívesen látná letéve egyes oly iparágaink sorsát, a melyeknek a főváros gazdag piacza lehetne. Üdvözli bennök a fővárosi iparoskör, egy százakra menő, nagytekintélyű iparos-testület tagjait, kik nem kimélve fáradságot és áldozatot, megtették a csaknem száz mértföldnyi utat, csupán azért, hogy ismerjék hazánk legkeletibb pontjának iparát.

Brassó város közönsége üdvözli bennök a testvéreket, kik az ország szívéből eljövének az ország egyik végtávjához, egyengetendő az utat, melyen a test egyes részei elválaszthatatlan kapocscsal fűzessenek egymáshoz.

„Isten hozta közénk! Szívesen láttuk, örömmel fogadtuk őket, kívánva, hogy legyen itt-tartózkodásuk élvezet nekik is, nekünk is.

* * *

Kedden este háromnegyed 8 órakor robogott be a vonat a pályaudvarba, a hol már szép számú közönség várta a vendégeket. Ott volt az iparegylet részéről Dück József elnök s Copony Márton gyáros; a kereskedelmi és iparegylet részéről Königes János alelnök s Sztérenyi József titkár; a polgári kör elnöke Nagy István s vele a körnek mintegy 50 tagja; az iparos ifjak egylete részéről Killyéni Endre alelnök, valamint más érdeklődő közönség.

Miután a vendégek kiszálltak a vasutról, Sztérenyi József szerkesztő (ki e célra felkérte) melegen üdvözölte a vendégeket, kiknek nevében Ráth Károly felelt röviden, de zamatosan. Az elhangzott éjlenek után a társaság az „Europa” szállodába hajtatott, hol az estét igen kedélyesen töltötték el.

A vendégek következők:

Ráth Károly a budapesti kereskedelmi és iparkamara alelnöke, körrelnök vezetése alatt: Radvány István, a miskolci kereskedelmi- és iparkamara elnöke; Bergmann József mázsoló; Bognár Mihály, mészáros; Cziriák Gyula, gombkötő; Dankos Sándor, szabó; Eöry János, szabó, kör-gazda; Feiweil Lipót, vasbutorgyáros; Haraszi János, lakatos; Kálisz János, szabó; Kammermayer Lénárd, rézműves; ifj. Kölber Fülöp, kir. keresk. tanácsos, udv. kocsigyáros; Korompay Ágoston, ipartestületi elnök, lakatos; Kutschera György, ipart. elnök, bádogos; Lédeczy Sándor, zongoragyáros; Lipp Henrik, háztulajd. nejevel; Némethy Ignác, szabó; Obermayer Lajos, főtisztviselő; Páhn János, reszelőgyáros; Páhn József, reszelőgyáros; dr. Pákódy Károly, orvos; Reisner Ignác, építész; Schmidt Pál, mészáros; Vandrak László, bronzműves; Walser Jakab, kir. keresk. tanácsos, elnök, kör-alelnök; Zimmermann Gyula, szítás; dr. Komlód Gyula, hírlapíró; Pardavy József könyvkötő; Csúport József, zongoragyáros és neje; Löffelmann Jakab; Böhm József, bádogos; ilj. Radványi István; Ludvig János, bábsütő.

A szállodából a vendégek a lövölde épületébe mentek, hol Dück József elnök melegen üdvözölte őket. Itt vacsorált a társaság, mely alkalommal hallottunk több igen sikerült toasztot.

Szerdán reggel a társaság — néhány tagja kivételével — a Czenk — tetőre ment Königes János és Kórody Mihály vezetése mellett. A gyönyörű kilátás meglepte őket. Lejövet rövid villás reggeli tartatott a lövöldében, innen a társaság elment Leonhardt posztógyárát megtekinteni, majd a fekete templomot, Kaufhausot, Eszterházy pinczét, míg végre fél 1 órakor ebédhez ült az Europa szállodában. Fél 2 órakor ismét kocsikra ült a társaság s elment Sináiba, honnan még este vissza is tértek. Ma reggel 8 órakor a társaság Rózsnyora indult honnan déltájban térnek vissza. Délután 2 órakor az omnibusz vonattal elutaznak. — A legjobb benyomást hagyva itt hátra mindazoknál, kikkel csak érintkeztek.

A társaság néhány tagja megígérte, hogy a helyi kiállításra újból meglátogatja városunkat. Hozza isten őket!

Román lapszemle.

„Elvégeztetett.” A világ megváltójának e nevezetes utolsó szavait adja a „Gazeta” Dr. Szilasy Gergely ajkaira. „A kolozsvári Ferencz József kir. egyetemen a román nyelv és irodalom buzgó tanárát, az érdemesült és méltóságos Dr. Szilásit az önuralkodó magyar kormány véglegesen nyugdíjazta és helyébe az ismeretes Moldován Gergely renegatot nevezte ki.

Valódi guny. Ime, ismét egy égbekiáltó igaztalanság a magyar kormány részéről! Ez ismételtlen meggyőz minket, hogy csakis jogaink és veszélyeztetett nemzetiségünk erélyes védelme menthet meg bennünket s hogy kalappal kezeinkben nem sokra mehetünk. A kolozsvári egyetemen két év óta tényleg és ennek utána tisztességtelen ok miatt nincs román nyelv és irodalmi tanárunk; mert hiszszük, hogy igaz érzelmű román ifju nem fog találkozni, a ki egy Moldován Gergely előadását hallgassa.

Ezen esetnek nem kell magyarázat, a tények beszélnek. Igy ajánlja be Moldován Gergely egyetemi tanárt olvasóinak a „Gazeta.” Ugyan abban a számban az ujdonsági rovatban így ír: „Ismételjük most is t. i. midőn M. G. „Koszoru” című költeményeiből 40 darabot ajándékozott a kulturegyletnek, hogy mentse meg az Isten a román nemzetséget az ilyen fajta irás-tudóktól.”

Természetes aztán, hogy ehhez sem kell magyarázat s ha mi mégis kissé megmagyarázzuk ezt a dolgot, nem a „Gazeta”-ért tesszük, mert olyan szappan még nincs feltalálva, a melyikkel a szerecsent fehérre lehetne mosni. . . . Ezelőtt 14 évvel a kolozsvári egyetemhez kineveztek egy tanárt a román irodalom és nyelv előadására. Ennek a tanárnak nem kellett volna egyebet tenni, mint mintaképül választani a budapesti egyetemi román tanárt s halála órájáig egyetemi tanár maradt volna. Nem tette ezt, hanem önmaga képére és hasonlatosságára akarta alakítani azon a m. kir. egyetemen a hazai románajku egyetemi polgárokat s hogy ennek mik lettek következményei mindnyájan jól tudjuk, még a „Gaz.” is. Közel voltak az egyetemi ifjak már ahhoz a ponthoz, hogy késsel menjenek egymásra.

Miután a közökt. kormány a legpontosabb és részrehajlatlanabb vizsgálatból annak jött nyomára, hogy dr. Szilási a kolozsvári tudományos egyetemen magát lehetetlenné tette, öt évi 1050 frttal nyugdíjazta. Hogy a bukaresti egyetemen a magyar nyelv és irodalom tanárával — már t. i. ha ott ilyen volna — a román kormány, akár a veres, akár a fehér pártbeli, nem bánt volna ilyen humanusan, ezt nem is kell mondanom. Most már azt is tudjuk, hogy a „Gazeta” kalappal a kézben nem sokra viendi. Mit akar tehát kalap helyett kezébe venni?

Ugyan az Istenért ne ijesszen meg annyira, még elhiszszük, hogy magastetejű kalap helyett csomaggal, (bunkos bottal), vagy talán épen Uchatiussal fog ezután üdvözölni. Lám mennyivel észélyesebb az a n.

hogy lássam én is a cifra hintókat, azt a sok szép kirakatot, min napestig is el tudnék bámolni.

Látszik, hogy még sohasem volt nagyváros; ha úgy ismerné, mint én, tudom nem vágnék soha oda. Lássá, az egyszerű lakház, a hol szüleim felneveltek az kedvesebb nekem a büszke palotánál, melynek magas tornyát aranyra festi a napsugár. Én jobban szeretek itt időzni e korhadt vén fák árnyékában és ott a patak mentén, a hol gyermekkorunkban annyit játszadoztunk együtt, mint ott járni a népes utcák tömkelegében, nem látni egy barátságos mosolygó arcot s nélkülözni egy kedves barátot, a kit nagyon, de nagyon szeretünk.

Olyan hévvel tudott Kálmán beszélni!

„Akkor hát még se olyan szép a nagyváros, minőnek én gondoltam.” — szölt kissé szomorúan Eliz, mint a kinek szép álmát valaki durva kezekkel széjjelzuzza.

„Azaz, hogy szép” . . . felelt kissé akadozva Kálmán.

„Miért, miért?” Hiszen olyan könnyű lett volna erre azt felelni, hogy azért szeretem ezt a kis várost, mert te vagy itt, te, a kiről egyedül ábrándoztam gyermekkorom óta, (a latin densum mellett), a kit e világon én legjobban szeretek, a kinek egy mosolyáért gályarabságra küldetném magam és egy csókjáért odaadnám ez ifju élet minden örömét!

De bizony csak akadozva mondott egy pár szót.

„Azért, mert . . . mert, mert . . . téged láthatlak itt . . . Nem tudom azt mind elmondani kisasszony . . . nagysád, a mit . . . érezek . . . de nagyon szeretem

önt. Mondd, szeretsz-e te is engem? . . . Vársz-e reám, míg én messze megyek? Vársz-e reám? j . . .”

Eliz először hallott szenvedélyes, szerelmi szavakat, s míg Kálmán karjaiba szorítá, érzé, hogy szíve hevesebben dobog. Az ifju szavai boldoggá tették és megzavarták. Az első szerelem mámoros boldogsága, az ifju szenvedélyes csókja, a boldogság, a kétség s a szerelem annyira megzavarták kicsi szívét, hogy könnyezve tépte ki magát az ifju ölelő karjaiból.

„Vársz-e reám?” — kérde az ifju.

Eliz lesüté szemeit s míg arcán a női szemérem pirja égett, a gyermeki naivság találó hangján csak annyit mondott:

„Talán?!” . . .

* * *

Kálmán visszatért a fővárosba, elvégezte tanulmányait, majd külföldre indult — mindenütt felejtést keresett. Azt hitte, hogy Eliz nem szereti őt, hiszen ha szeretne volna, igent kell vala mondania. — Igen, nem szeretett soha; hogy szíves volt hozzád, az csak a gyermekkori játszótárs érdeme, de nem a tied.

Körülbelül ily módon igyekezett elfeledni Elizt, de nem tudta egy percze sem feledni. Mikor bejárta Schweiz vadregényes vidékét, vagy mikor elábrándozott a szőke Rajna csacsogó habjain, egy kép kísért mindenütt, s e kép: Eliz vala.

Vannak szívek, melyek csak egyszer gyulnak lángra, csak egyszer érezik keblökben az égi szikrát, — aztán többé soha.

Egyszerre csak haza érkezett. Arczát lesütötte a nap és vonásai még komolyabbak voltak mint előbb.

Megérkezését követő napon dobogó szívvel indult imádottja lakása felé. Százszor is felfogadta, hogy nem megy el hozzájuk, és még se tudott ellentállani a váagnak, hogy őt még egyszer lássa.

Végre belépett a szobába, a hol Eliz egyedül ült a zongoránál s énekelt valami bus dalt a távollevő kedvesről.

Egyszerre felpillantott s maga előtt látta a távollevő kedvest.

„Kálmán!” — „Eliz!”

Talán nem is beszéltek többet. Egy hosszú édes csók, egy néma ölelés helyettesített minden vallomást.

Alig két hónap mulva megtörtént az esküvő.

Míg a fiatalok tánczra perdültek, az ifju pár sétálni indult. Utjuk a kertbe vezette őket.

Ép úgy mint három évvel ezelőtt.

De sok történt három év alatt.

Őszi est van. A hold ráveti fényét a sárguló levelekre, melyet megingat az őszi szél; a madarak más vidékekre szálltak már, nem hangzik dal az ifjuságról . . . szerelemről, — csak a kék ég ezer csillagjával mosolyog biztatón, nyájasan a sétálókra, mintha mondaná! szeressétek egymást mindig!

Kálmán magához ölelte ifju nejét:

„Nos, mond, — kedves Elizem szeretsz-e?”

Eliz szemeit férje arczára függeszté s míg az azokból előtörő szerelem fényugara meghazudtolá ajakát, kaczer mosolylyal válaszolá:

„Talán?!” . . .

Ezt nem a bakfisch leány, ezt már a szerető nő mondta.

Mezey Emil.

szebeni gr. kel. zsinat, mint az ijesztgető „Gazeta!” Ott elhatározták, hogy a 24 ezer forint államsegély ügyének elintézése végett kilencz tagu küldöttséget menesztenek a „Gazeta” által mindig mocskolni szokott Trefort miniszterhez s épen az érsek vezetése alatt. Még is csak vannak olyanok, a kik nem hallgatnak a „Gazeta” német példabeszédére: »Mit dem Hut in der Hand.« Hát van is ám a románoknak egy sokkal ügyesebb példabeszéde: »Capul plecat nu lă taie sabia.« Ezt még odaát a szabad Romániában is nagyon jól tudják. Nem szolgál megalázódást fejez ki ez a példabeszéd: »A meghajló nyakat a kard nem üti el, hanem bizonyos tiszteletet, melyen a ki tulteszi magát, hasztalan fenyeget, hogy már ezután nem emelint meg kalapját.

Különös a „Gazeta” elég vén már arra, hogy megtanulhatta volna, miszerint a magyar az ingét is odaadja, ha vele tisztelettel bántanak, de a fenyegetésre még csak oda sem hunyorít. [Eszrevették ezt Szebenben s alig ha kárát vallják. A „Gazeta” pedig csak védelmezzze Mocsáryt a magyar lapok és lapocskákkal szemben, — mi nem zavarjuk ebbeli időtöltését.

Moldovánt káromolni, ellene a szó szoros értelmében izgatni és Mocsáryt egekbe emelni: csak rajta. Valamint egy hajszalet sem használt azzal, hogy az államsegélyt elfogadott román lelkészeket piszkolta, gunyolta: úgy nem árt a magyar hazának egy mákszemnyit azzal, hogy Mocsáryt a csömörlésig dicsőíti. Zsák a feltét!

Czenkalji.

Emlékirat

egy a „Brassói ipar és kereskedelmi egyesület” által felállítani szándékolt kiviteli árucarnok tárgyában.

(Vége.)

Reassumálva már most az eddig elmondottakat, általában az erdélyi s speczialiter a brassói ipar megmentésére és lábra állítására három feltétel volna szerény véleményünk szerint szükséges.

Először: A magyar királyi államvasutak tariffájának oly alacsonyra való leszállítása Brassó végső állomással, hogy az alföldi nyerstermékek Brassóba s az itteni iparcikkek az Alföld érintésével Bulgáriába és Szerbiába legyenek oly olcsón szállíthatók, hogy bizvást kiállhassuk a versenyt az osztrák iparral.

Másodszor: Brassóban felállítandó volna mielőbb egy biztos, reális alapon nyugvó kiviteli áru-csarnok, mely a kereskedelmet eszközölje.

Harmadszor: Feltétlenül szükséges, hogy az állami szükségletek fedezésében Brassó városa lehetőleg nagy mértékben részletessék. Hazánknak kevés oly iparos városa van, mint Brassó s ily ipart az állam tartozik figyelembe venni. Szemben egyrészt az osztrák iparral, védelemre van szüksége a hazai iparnak, másrészt szemben a centralisztikus rendszerrel, védeni kell a vidéki ipart. Ezt pedig csak állami szállítások eszközölhetik s így bátorodunk könyörögni, kegyeskednék városunkat nagyobb mérvű állami szállításokban részesíteni, a mire különben egy kiviteli árucarnok a leghathatósabb és az államra nézve is legbiztosabb eszköz volna.

Hogy azonban ily csarnok, mint egyedüli biztos mentő eszköz megvalósítható legyen, bátorodik a brassói kereskedelmi és iparegyesület ezennel teljes bizalommal Nagyméltóságod bölcs közgazdasági politikájára, s atyai jóindulata iránt, melylyel kedves hazánk földmivelését, iparát és kereskedelmét felviráztatásra juttatni törekszik, azon legalázatosabb kéréssel fordulni Nagyméltóságos Földmivelés-, Ipar- s Kereskedelemügyi m. kir. Miniszter Ur magas színe elé: kegyeskednék az általunk tervezett kiviteli árucarnok felállítását elvben elfogadni, s az annak felállításához feltétlenül szükséges olcsó hitelt, mely legfeljebb successive egy millió ft-ra rug, az osztrák-magyar banknál, vagy más, ép ily olcsó hitelt nyújtó intézetnél kieszközölni.

Azt hisszük, Kegyelmes Ur, hogy az eddigiekben teljesen kimerítettük ezen terv életrevalóságát s megmérhetetlen hasznát iparunkra nézve. Felesleges tehát Nagyméltóságodat további indoklásokkal terhelni. Azt azonban szükségesnek tartjuk még megjegyezni, hogy ezen árucarnok felállítása még azon haszonnal is járna, hogy rövid idő lefolyásával a brassói, illetve vidéki iparnak, azaz termelésének teljesen hű statisztikáját nyújthatjuk, miből a magas kormány teljesen hű képét kaphatja annak, mily mértékben vagyunk képesek állami szállítások eszközzésére.

Lehet, hogy az általunk jelzett eszközöknél jobbak vannak e cél elérésére, illetve ily intézet felállítására. Mi nem ragaszkodunk az itt jelzett eszközökhöz, mihielyt azoknál biztosabbak merülnek fel: csak kérjük Kegyelmességedet, méltóztatnék velünk azon esetleges módokat közölni, melyek mellett ezen terv megvalósítható volna, hogy minden idővesztés nélkül hozzáfoghassunk a kivitelhez.

A legmelyebb tisztelettel alulirt brassói kereske-

delmi és iparegyesület kecségteti magát azon kellemes reményben, hogy Nagyméltóságod bölcs figyelmére fogja méltatni ezen szerény emlékiratot s teljesíteni össziparunk érdekében emelt tiszteletteljes kérésünket.

Ezen reményben hozzá fog alulirt egyesület választmánya közösen a városi s vidéki testvéregyletekkel a felállítandó kiviteli árucarnok alapszabály-tervezetének kidolgozásához, melyet annak idején, mihielyt Nagyméltóságod bölcs elhatározását ismerni szerencsés lesz, bátorodik majd szintén felterjeszteni.

Ezen reményben folyamodik ugyanekkor — ezen emlékirat melléklésével — tisztelettel alulirt egyesület nemes Brassó város közönségéhez, hogy az árucarnok céljaira a »Kaufhaus« nevű épületet engedje át.

Egyesületünk ezen intézményből nem akar eszközt kovácsolni maga céljaira s maga emelésére. Megragadva a kezdeményezést, ugyanekkor felhívjuk városunk, Seps-Szentgyörgy, Kézdi-Vásárhely, Fogaras, Segesvár, Medgyes és Nagy-Szeben összes iparos köreit, hogy ezen eszme, ezen intézmény nem egy egyesület exclusiv műve, hanem e határszél összes iparosságának és kereskedőinek közös műve legyen, mindnyájunk és édes hazánk hasznára.

Semmi kétség, hogy egyesülve mindannyian, Nagyméltóságod s magas kormányunk kegyes segédelmével és városunk jóindulatu támogatásával el is érjük e célunkat s csakhamar létesülend Brassóban egy kiviteli árucarnok, hogy megalapítsa újból a honpolgárok jólétét és hirdesse a magyar kormány bölcsességét.

Engedje remélnünk Nagyméltóságos Ur, hogy ezen alázatos esedezésünk kegyes meghallgatásra talál.

E reményben fogadja Nagyméltóságod Brassó város összes iparosai és kereskedői nevében bizalmunk, ragaszkodásunk és őszinte nagybecsülésünk kifejezését, melylyel vagyunk sürgős intézkedésért esedezve.

Brassóban, 1886. évi június hó 1-én

Nagyméltóságú Földmivelés-, Ipar- és Kereskedelemügyi m. kir. Miniszter Ur, Kegyelmes Urunk, legalázatosabb szolgálai

A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület:“

Gróf Schweinitz Gyula, elnök ur távollétében:

Szterényi József, i. titkár.

König János, alelnök.

Városi ügyek.

Szolgálati utasítás a brassói városi rendőrség számára.

(Folytatás.)

28. §. *Népénekeselek.* Népénekeselek előadásainál arra figyeljen a rendőr, vajjon nem fordul-e elő az előadásokban és énekekben valami botrányos vagy erkölcsstelen.

29. §. *Hivatalokkai jelügyelet.* Ha bármily felügyeletet hivatalnok végez, ezen esetben a rendőr annak utasításaihoz van kötvé.

30. §. *A letartóztatott egyének kísérése és őrzése.* Bekísérésnél a letartóztatott egyén a rendőr közvetlen közelében és ettől jobbra legyen, hogy ez által baloldala, melyen oldalfegyverét hordja, szabad legyen.

Ha a rendőr megszökéstől tarthatna, akkor az illetőt karon fogja, a mi különösen fiatal egyéneknek szükséges.

A letartóztatottnál nem szabad olyan eszköznek lenni, mely a kísérő rendőrnek ártalmára lehetne.

Kíséréseknél arra kell ügyelni, hogy a letartóztatott semmit el ne dobjon, meg ne semmisítsen vagy másnak át ne adjon; más egyénekkel ne beszéljen, ezeknek valami jelt ne adjon, vagy ezektől bármit is el ne vegyen.

Kísérésnél, különösen hidon, a vasut mentében, nyílt utakon stb., a rendőr arra ügyeljen, hogy a letartóztatottnak netáni öngyilkossági kísérletét meggátolhassa.

Hidon például úgy vezetendő a letartóztatott, hogy a rendőr a letartóztatott és a hidkorlát közt menjen; ha pedig a kísérés szekéren történik, ekkor úgy ültesse a rendőr az illetőt, hogy őt mindig szemmel tarthassa.

A rendőrnek nem szabad ütni, hogy a letartóztatott egyén kigunyoltassék vagy tetteleg bántalmaztassék. A rendőrnek nem szabad a letartóztatottal beszélgetésbe ereszkedni vagy vele vendéglőbe vagy kávéházba bemenni.

Miután a szolgálatban lévő rendőrök ugyanazon jogokkal birnak, mint a katonai örök, ezért kötelesek a katonai egyének is a rendőri közegnek feltétlenül engedelmessékedni. Ha egyenruházott katonák tartóztatnak le, úgy ezek vagy a városkapitányságnál, vagy egy katonai őrségnek adandók át a szerint, a hogy a letartóztatási hely ehhez vagy amához közelebb esik.

Ha verekedés vagy más ily alkalommal, katonai egyén polgári egyének ellenében fegyverét használna, iparkodják a rendőr azt tőle elvenni. Az ily tárgy is ott adandó át, hova a katona bekísérve lett.

Ugyanezen esetben, valamint akkor is, ha a

fegyver a rendőr ellenében használtatnék, fel van utóbbi arra hatalmazva, hogy más, vagy saját védelmére, a fegyver használatára vonatkozó határok közt fegyverét használhassa.

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk azon tisztelt előfizetőit, kik előfizetéseiket meg nem utították, tisztelettel kérjük, sziveskedjenek előfizetéseiket mielőbb eszközölni, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be. Az előfizetési árak lapunk élén láthatók.

Dr. Kautz Gyula főrendiházi tag, az osztrák-magyar bank alkormányzója, tegnap este városunkba érkezett, megvizsgálandó a főköntézet viszonyait.

Gyilkossági kísérlet. Lapunk mult számában említett gyilkossági kísérlet tetteste el vannak fogva, még pedig Bulneza Stefan és Koliban György (a megsérült fia) személyében. Előbbi már bevallotta tettét.

Szebenmegye. F. hó 5-éről kelezve írja levelezőnk: Szebenmegye törvényhatósági bizottsága a megyeház nagytermében ma tartotta ez évi rendes közgyűlését. Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága gazdag magyar diszben, az érte menesztett küldöttséggel fél 10 órakor lépven a terembe, elnöki székét azonnal elfoglalta és üdvözlé a szép számmal egybegyűlt megyei közönséget, hangsúlyozván, hogy őszinte készséggel és örömmel hajolt meg felséges apostoli királyunk és urunk eme legmagasabb parancsának, melynek folytán most mint Szebenmegye főispánja örömmel üdvözlöhet e vármegye törvényhatósági bizottságát; kijelenté és felhívá továbbá a megye közönségét: hogy őt nehéz feladatában esetleg küzdelmeiben is, oly őszinte készséggel támogassák az általános közjó, de különösen az ipar és kereskedelem előmozdítása érdekében, mint a milyennel ő ezen vármegyének fáradságot nem ismerő szorgalmas népe minden tekintetben érdekelt jó sikerre törekvőleg előmozdítani kívánja. Ezen gyönyörű főispáni megnyitó beszéd után dr. Wolff Károly országgyűlési képviselő emelkedett fel és a legmelegebb szavakban köszönte meg főispán ur ő méltóságának különösen ama szavait, hogy örömmel foglalta el Szebenmegye főispáni székét és kijelenté a törvényhatósági bizottság nevében, hogy főispán ur ő méltósága, a megnyitó beszédben mondott közérdekek előmozdításában, a legnagyobb készséggel támogatni fogják, és azon indítványt teszi, hogy ő méltóságának eme szép megnyitó beszéde a jegyzőkönyvben öröndetes tudomásul vétesék. Ily értelemben szözlött még Brod Aurel megyei bizottsági tag is. Ezután következtek a folyó tárgyak.

Iskolai értesítők. A helybeli főreáliskola, közép kereskedelmi és ipariskola, kath. főgymnasium és elemi iskola, valamint az alsó-foku ipariskola értesítőiről rendkívüli tárgyhalmaz miatt csak jövőre irhatunk.

Ingatlanok bírói árverése. Botfalva község házában 1886. július 13-án d. e. 9 órakor Zerbos Mártha született Lurtz hagyatékának önkéntes árverése 400 ft. kikialtási ár mellett fog elárvereztetni, az árverést Borsos Zsigmond bírósági végrehajtó fogatosítja. — Brassóban a telekvi hivatal helyiségében 1886. július 14-én 9 órakor Sipos Mihálynak ingatlana 793 ft. 50 kr. kikialtási ár mellett fog elárvereztetni, az árverést Nemes Péter kir. közjegyző fogatosítja.

Nyilvános köszönet.

A közhalmi m. kir. állami népiskola gondnoksága kedves kötelességének ismeri tekintetes Martini Adolf kir. telekkönyvvezető urnak azon nemesszivű és hazafias tettéért, hogy az említett iskola szegény tanulóinak felségelyezésére 10 frtot adományozott, elismerő köszönetet nyilvánítani.

Ugyanez alkalommal a n. é. közönség tudomására juttatjuk, hogy ezen összeg az iskola szegénytanulóit segélyezőalaphoz csatoltatik s ezzel együtt ezen segélyező alap nyolczvan frtot tesz.

Azon kegyes adakozók, kik a közhalmi m. kir. állami népiskola jobb tanulóinak megjutalmazásához adományokkal járultak, és pedig névszerint: Petky Ferencz (5 ft), Gyertyánosy F. (3 ft), T. I. (2 ft), Hoffmann Erzsé (1 ft), fogadják a nyilvánosság előtt is a gondnokság elismerő és hálás köszönetét.

Köhalom, 1886. július 1.

Gyertyánosy Ferencz, g. elnök.

Téglás István, isk. igazgató.

A közönség köréből. *)

A t. közönség figyelmébe ajánlhatjuk a klastrom-utca 11. szám alatt lévő

férfiruha-üzletet,

mely raktárát ujonnan akarván felszerelni, egy részét kisebb-nagyobb csoportokban a bevásárlási áron alul is eladja. — Valamennyi áru az **elismert első rangú gyárakból** való s ép azért csak tiszta gyapjúru kerül eladásra, mint sima és csikos divatruk, felső-, kabát-, nadrág- s öltönytöveket, valamint női esőköpenyszöveket a jelen nyári s bekövetkező őszi idényre.

Ugyanott raktáron vannak kész ruhák gazdag választékban, melyek részben mélyen a beszerzési áron alul adatnak. — Figyelmeztetjük ez üzletre a n. é. közönséget, hogy szükségleteit most jutányos áron fedezheti itt, a mig a készlet tart.

*) Az ezen rovat alatt meglelt közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 2393./1886.

(307) 1—1

Hirdetmény

az 1886. évi IV. osztályú kereseti adó, az általános jövedelmi pótdadó, valamint tőkeamat- és járadékadó tárgyában.

Az 1883. évi XL. törvénycikk 16. §-a értelmében ezennel az alólírt városi adóhivatal részéről köztudomásra hozatik, miszerint a tek. m. kir. adófelügyelő urtól ide beérkezett folyó évi adókievetési lajstromok, és pedig:

1. az 1886. évi IV. oszt. kereseti-adó kivetési lajstrom,
2. az 1886. évi föld- és házadó után kirótt általános jövedelmi pótdadó kivetési lajstrom,
3. a tőkeamat- és járadékadó kivetési lajstrom, — ezen adóhivatalnál folyó évi július hó 10-étől bezárólag 17-ig délután 9—12 óráig és délután 3—5 óráig közszemlére ki vannak téve.

Ezen kitett adókievetési lajstromokban foglalt adótételek ellen a netáni felszólamlásait, és pedig:

a), azon adózók, kik a nevezett adó-nemek egyikével már a múlt évben voltak megróva, 15 nap alatt, azaz f. é. július hó 25-ik bezárólag;

b), azon adózók azonban, kik a fent idézett kivetési lajstromokban megállapított adó-nemek egyikével folyó évben első ízben rovatnak meg, adótartozásuknak az adókönyvecskebe történt bejegyzését követő 15 nap alatt,

a közigazgatási bizottsághoz irányozva beadhatják. A felebbezések a helybeli polgármester urnán, illetőleg a tek. városi tanácsnál benyújtandók.

A fent kitűzött határidő után benyújtott felebbezések mint elkésték egyszerűen vissza fognak utasíthatni.

Végül az érdekelt adózók ezennel felhivatnak, ezen városi adóhivatalnál a folyó évi adótartozásai előírása végett az adófizetési ivaikkal együtt minden késedelem nélkül megjelenni.

Brassó, 1886. július hó 5-én.

A városi adóhivatal.

Szám 682.—1886.

(308) 1—3

Hirdetmény.

A felső-tömösi m. kir. vámhivatali épületeken több rendbeli helyreállítás szükséges lévén, ennek költségei 856 frt és 5 krral előirányoztattak.

Ezen helyreállítás foganatosítása czéljából a nagy-szebeni m. kir. pénzügyigazgatóságnak f. évi június hó 24-én 33676. IIIa. sz. a. kelt rendelete folytán az árlejtési tárgyalás folyó 1886. évi július hó 20-án délután 10 órakor alólírt m. kir. fővámhivatalnál a vaspályán fog megtartatni.

Írásbeli szabályszerű ajánlatok is f. hó 19-én d. u. 6 óráig elfogadtatnak.

Többi feltételek alólírt hivatalnál betekintheők.

Brassó vaspályán, 1886. július 3.

Magyar királyi I. oszt. fővámhivatal.

Ad 4427./1886. számhoz.

(268) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Safrano és Trandafilides végrehajthatónak Sekerean Juon, Anna és társai végrehajtást szenvedők elleni birtokközösség megszüntetése iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a Brassó határán fekvő s a brassói 4363. számú telek-jegyzőkönyvben A + alatti 16516. helyrajzi számú fekvőre az árverést 1600 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 11-ik napján délelőtt 9 órakor ezen bíróság telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 160 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cikk 170. §-a ér-

telmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1886. június hó 5-én.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.
Bauer, elnök. Jakab Alajos, jegyző.

Szám 192./1886. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a segesvári kir. járásbíró 4987./1885. számú végzése által segesvári Meltzer Frigyes javára segesvári Weber János és neje Weber Regina ellen 146 frt 63 kr tőke, ennek 1885. év június hó 14. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 48 frt 95 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 637 frt 49 krra becsült házi butorok, gazdasági eszközök, szíjgyártó-árak és komló-készletekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1669./1886. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Segesvártól az alperes lakásán leendő eszközzésére 1886-ik évi július hó 14-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-cikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segesvár, 1886. év július hó 1-én.

Graef János,
(306) 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

Szám 992./1886. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi királyi járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak mohai Pipei Borbára szül. Balázs végrehajtást szenvedők elleni 9 frt 14 kr. tőke-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíró határában levő, Moha község határán fekvő, a 63. számú telek-jegyzőkönyvben A + 523. 1603, 1848, 1896, 1937/a., 1937/b., 1997, 2338, 2362, 2474, 3350, 3594, 3595, 4325/1, 4450, 4474, 4475/a., 4756. helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 456 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor Moha község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1886. május hó 26-án.

A kir. járásbíró m. telekkönyvi hatóság.
(298) 1—1 Vén András,
kir. járásbíró.

Szám 929.—1886. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Aldea Vaszi végrehajthatónak Aldea Juon végrehajtást szenvedők elleni 86 frt. 47 kr. követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíró határában levő Czelina községben és határán fekvő, a czelinai 129 sz. telekjegyzőkönyvben A. +. 246/1. 247/1. 318. 319/1. 526. 543. 546. 548. 749/3. 972/2. 973/2. 1271/2. 1321. 1322. 1334. 1436. 1491/1. 1521. 1523. 1529. hr. sz. a. foglalt egész ingatlanokra az árverést 340 frt. 57 kr. ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor a czelinai bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez

letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1886. május 24-én.

A közhalmi kir. bíróság m. tllkvi hatóság.
(303) 1—1. Vén András,
kir. járásbíró.

Új hajfodrászüzlet!

Van szerencsém ezennel tudatni a nagyérdemű közönséggel, hogy az eddig a Nagy-utczában volt Kropácsy-féle fodrász-üzletet készpénzen megvettem és

== Lenszer, 26. számú (Gross-féle) házba helyeztem át. ==

Törekedni fogok a n. é. közönség mindennemű igényeit teljesen kielégíteni, csak kérem szíves jóindulatu pártfogásukat.

Legmélyebb tisztelettel

Pásztory János.

(295) 2—4.

(175) 10—*

„EUROPA” SZALLODA

BRASSÓ,

belváros, Klastrom-utca 11. sz. a.

ujjonnan építve az 1885. évben, minden lehető modern csinnal kiállítva s legnagyobb kényelemre berendezve.

Vendéglő és söracsarnok a házban.

Szálloda-társaskocsi (omnibus) a vasúthoz.

Egyetlen kényelmes szálloda a belvárosban, a főpiacz közvetlen közelében.

BARTHA R.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 20 20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 325. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem-és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyük stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálát.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

Nagy-utca 543. szám, a Montaldo-féle czukrázzattal szemben.

Alólírt temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemű közönségnek előforduló halálesetek alkalmára jól berendezett raktárát, hol minden e szakmába vágó a temetkezéshez megkívántatkozó czikkeket dús választékban és feltűnő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállított „Luxus” illetve finom halotti kiállításokkal is, melyeket nagyon illő árban számítok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemű és rangu teljes kiállításokat. Kapu- és szobadíszítéseket osztály szerint, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesebben összeállítva, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon dús választékban találhatók külföldi készítésű galvanizozott pléh koszorúk porcellán virágokkal díszítve, ugyintén nagy kiválasztás a legelső bécsi gyártmányú művirág-sirkoszorúkból.

Koszoru-szalagok minden színben, a legolcsóbbtól a legfinomabb fajtáig.

Az intézet saját hallotti diszkocsija

a szükségelt halottvivőkkel együtt a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére áll minden időben.

Bizományi gyári raktár a bécsi orsz. szab. hermetizálású légmentes érczkoporsókból minden nagyságban sima és díszes kiállításban.

Nagy raktár saját gyártmányú fakoporsókból minden színű és nagyságban a legválasztékosabb kiállításokban és olcsó árakban.

Végül pedig utánjárás megkímélés és kényelem tekintetéből, van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a brassói halotti társaságban beállt tagoknak a halálesettel esedékesé vált részvényük „könyvecskéjük” intézetemnél készpénz gyanánt fogadtatik el a teljes értékben.

Előforduló haláleseteknél bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérni, és maradok kiváló tisztelettel

TUTSEK E.,

temetkezési intézet-tulajdonos.

(52) 11—24

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.